
Jézus azt mondta nekik: „Én vagyok az élet kenyere: aki ehozzám jön, nem éhezik meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.” Jn 6, 35

BÖJT 4. VASÁRNAPJA, 2021.03.14.

Az ember éhes és keres. Szeretetéhes... hataloméhes... kalandéhes... barátságra éhes... pénzéhes... „Olyan szüksége van rá, mint egy falat kenyérre...” - mondjuk. Az ember éhes és keres.

Ez az éhség lehet az étel, a napi betevő falat iránti éhség. Ha pedig az megvan, akkor másra éhezünk. A biztonságra, a felhalmozásra, hogy ne csak ma legyen meg, hanem holnap és holnapután is. Ha alapszükségleteink rendben vannak, mást éhezünk. Vágyunk tovább a szeretetre, bensőséges kapcsolatra, elfogadásra. Éhezzük, hogy értékeljenek és elismerjenek. Csak egy jó szót! Legalább egy elismerő tekintetet! Ha mindez megadatott, vágyjuk, hogy egyre jobban kibontakozzon, kiteljesedjen az életünk. Elérjük, amit lehet, majd továbbadjuk az életet. De amíg élünk, éhezünk és keresünk - mi lehet ennél emberibb, ennél valóságosabb?

Ha szeretnénk gyakorlatiasak lenni, tegyük fel a magunknak a kérdést: Mire vagyok én igazán éhes? Azaz milyen vágyaim vannak?

Az ember tehát éhes és keres. Azt akarjuk, hogy oldódjon meg a hiány, szűnjön meg az éhség. Csillapítani, kielégíteni az éhséget, betölteni a szükségét, pótolni a hiányt. Megtalálni, és magunkhoz venni a „kenyeret.”

Jézus ebbe az élethelyzetünkbe is belelép, és ma azt mondja nekünk, hogy ő az a kenyér, amit éhezünk. Jézus nem elmenekül az ember keresése elől, hanem éppen belép abba. Elfogadja, hogy az ember éhes és keres. Ő is tudja, mit jelent éhesnek lenni, és mit jelent jóllakni. És éppen ezért Ő akarja éhségünket és szomjúságunkat örökre enyhíteni. Jézus az élet kenyere.

Hogyan részesedhetem az élet kenyérében? Hogyan vehetem magamhoz egészen személyesen Jézust?

Ahhoz, hogy egy kenyérből ehessünk, a kenyeret meg kell törni. A kenyér ép, egész, szép - de ameddig így marad, csak nézhetjük, de nem kóstolhatjuk. Igen, a kenyérnek meg kell történnie, hogy ehessünk belőle; Jézus testének is meg kell történnie, hogy életet adjon és tápláljon. A törés Jézus kereszthalálában jelenik meg. Azok fogják Jézust megtörni keresztre juttatva, akik nem fogadják el, hogy ő az élet kenyere. És azokért fog Jézus a kereszten megtöretni, és azoknak fog szétoztatni, akik nem fogadták őt el. Azaz mindannyiunkért, akik éhezünk és keresünk. Akik haragszunk, hogy nem elégítette meg felszínes éhségünket - mert többet akar adni. Akik tudjuk, megtörtén, hogy milyen mélyen gyökeredzik éhségünk. Akiknek fogalmunk sincs arról, hogy miért akarunk mindig újabb és újabb dolgokat, szinte kontrollálatlanul. Akik harsányan hirdetjük, hogy mi jóllaktunk, de közben üvölt rólunk, hogy éhezünk...

József Attila így ír A kutya című versében:

Lefekszünk, mert így kell,
Mert lefektet az este,
S elalszunk, mert elaltat
Végül a nyomorúság.
De elalvás előtt még,
Feküdvén, mint a város,
Fáradtság, tisztaság
Hús boltja alatt némán
Egyszer csak előbúvik
Nappali rejtekéből,
Belőlünk,
Az az oly igen éhes,
Lompos, lucskos kutya
És Istenhulladékot,
Istendarabkákat
Keresgél.

Igen, ezek mi vagyunk. Jézus teste pedig mindannyiunkért megtöretett, hogy mindannyiunkat magához hívjon: „én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhezik meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha”. Ámen.